

Sygn. akt III CSK 258/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa Szpitala [...] sp. z o.o. w T.
przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia - [...] Oddziałowi Wojewódzkiemu
w K.

o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 10 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5400 (pięć
tysięcy czterysta) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powodowy Szpital [...] w R. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 kwietnia 2017 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 7 lipca 2014 r., którym Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo o zasądzenie od pozwanego Narodowego Funduszu Zdrowia - [...] Oddziału Wojewódzkiego w [...] kwoty 750 091,21 zł z ustawowymi odsetkami z tytułu odszkodowania za szkodę deliktową, jaka poniósł na skutek niezgodnego z prawem postępowania pozwanego w toku procedury konkursowej poprzedzającej zawarcie umowy o realizację świadczeń opieki zdrowotnej - leczenia szpitalnego w zakresie chorób wewnętrznych - hospitalizacji na obszarze [...]. Na skutek popełnionych uchybień i protestu powoda doszło do ponownego przeprowadzenia procedury konkursowej i zawarcia na jej podstawie umowy dotyczącej świadczeń zdrowotnych powoda w okresie od 4 lutego do 31 grudnia 2011 r., początkowo na kwotę 2 614 107 zł, obniżoną następnie do 2 376 447 zł. Powód twierdził, że jego szkoda wynika z niezawarcia z nim umowy na całość proponowanych przez niego w ofercie świadczeń. Sąd Okręgowy zakwestionował możliwość wywiedzenia roszczeń powoda z art. 417 § 1 k.c., nie stwierdził też przesłanek do ich uwzględnienia na podstawie art. 72 § 1 k.c. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda od tego wyroku. Wyrok Sądu Apelacyjnego został uchylony przez Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 19 maja 2016 r. Sąd Najwyższy uznał, że Sąd Apelacyjny nie rozważył należycie odpowiedzialności pozwanego na podstawie art. 416 i art. 415 k.c. i nie odniósł się do okoliczności faktycznych ustalonych w sprawie. Po powtórным rozpoznaniu sprawy Sąd Apelacyjny ponownie oddalił apelację powoda wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2017 r. przyjmując, że powód nie wykazał poniesienia szkody w dochodzonej wysokości, ani powiazania ewentualnej szkody z nieprawidłowościami procedury konkursowej normalnym związkiem przyczynowym. Szkoda obejmowała dwa elementy - różnicę między wartością oferty powoda kierowanego do pozwanego w wadliwie przeprowadzonym postępowaniu oraz umową, która ostatecznie została zawarta, a także równowartość odsetek od kredytów i pożyczek, które powód musiał zaciągnąć by móc kontynuować działalność leczniczą. Pierwszy element nie został

wykazany z odpowiednią pewnością, ponieważ - w ocenie Sądu - powód miał jedynie szansę zawarcia umowy, a ponadto nie zdołał jej wykonać nawet w takim (niższym od oferowanego) zakresie, w jakim została ostatecznie podpisana, co doprowadziło do następczego obniżenia wartości zakontraktowanych świadczeń. Z kolei koszty obsługi kredytów i pożyczek nie zostały należycie wykazane, czego - wobec nieprzedstawienia materiału do badań - nie mógł zastąpić dowód z opinii biegłego.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wniósł powód, zaskarżając go w całości. W skardze opartej na obydwu podstawach kasacyjnych zarzucił naruszenie art. 316 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c., art. 382 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 i art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 361 § 1 i 2 w zw. z art. 415 i 416 k.c. oraz art. 132 ust. 2 w zw. z art. 151 ust. 1, 2 i 4 w zw. z art. 148, art. 142 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych w zw. z przepisami wykonawczymi dotyczącymi prowadzenia postępowania w sprawie zawarcia umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. Na tej podstawie domagał się uchylenia zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, umożliwia także uchylenie orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych. Nie będąc ogólnie dostępnym środkiem zaskarżenia orzeczeń umożliwiającym rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej, poddawana jest wstępnej ocenie w ramach tzw. przysądu, ustanowionej w art. 398⁹ k.p.c., mającej za cel zbadanie, czy spełnia przesłanki przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania.

Skarżący uzasadnił potrzebę rozpatrzenia jego skargi wystąpieniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Zdaniem skarżącego w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, dotyczące kwestii, czy powołane w skardze przepisy regulujące postępowanie przedumowne rodzą po stronie pozwanego obowiązek

zawarcia umowy na warunkach określonych w ofertach oferentów, które najlepiej zapewniają ciągłość udzielania świadczeń, ich kompleksowość o dostępność oraz przedstawiają najlepszy bilans ceny do przedmiotu zamówienia.

Zagadnienie wskazane przez skarżącego zostało już wyjaśnione przez Sąd Najwyższy ze skutkiem wiążącym zarówno Sąd Apelacyjny jak i Sąd Najwyższy (art. 398²⁰ k.p.c.) w uzasadnieniu wyroku uchylającego poprzednie rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego. Zgodnie z tym poglądem przyjęcie najkorzystniejszej oferty nie powoduje zawarcia umowy definitywnej lecz kreuje obciążający obie strony obowiązek prawny zawarcia tej umowy.

Skarga kasacyjna nie jest też oczywiście uzasadniona, to znaczy oparta na zarzutach, które niewątpliwie są usprawiedliwione i powodują konieczność jej uwzględnienia, ponieważ wydane orzeczenie jest jednoznacznie błędne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Skarżący swoje wywody opiera jedynie na tezie, że przedkładając najlepszą ofertę powinien uzyskać możliwość zawarcia umowy na całość oferowanych świadczeń. Pomija jednak okoliczności jakie Sąd Apelacyjny wziął pod uwagę, tj. fakt, iż kwota kontraktu nie jest równoznaczna z wielkością szkody, ani też nie gwarantuje wykonania wszystkich świadczeń, czego dowodem było niewykonanie przez powoda niższego wartościowo zakresu zakontraktowanych świadczeń (co doprowadziło do obniżenia kwoty umowy). Argumenty te mają znaczenie w procesie dowodzenia rozmiaru szkody, szczególnie, jeśli do zawarcia umowy ostatecznie doszło i została wykonana. Wobec tego nie można uznać stanowiska Sądu Apelacyjnego za oczywiście błędne, a skargi kasacyjnej - za jednoznacznie zasadną.

Z przytoczonych względów, wobec niestwierdzenia innych przesłanek przemawiających za przyjęciem skargi kasacyjnej powódki do rozpoznania, należało odmówić jej przyjęcia na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z postanowień art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 i art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c.

aw

jw